

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 163/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Mgr. K. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 200/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Mgr. K. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2008 doručená sťažnosť JUDr. Mgr. K. H. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 200/2003.

Sťažovateľ uviedol, že *„dňa 16. 12. 2003 podal žalobu na M. o zaplatenie 6 500 000.- Sk s príslušenstvom ako náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zák. č. 58/1969 Zb., ktoré má pridelené číslo konania 18 C 200/2003. Po následnej výzve súdu navrhovateľ opravil a upravil svoju žalobu dňa 02. 01. 2004.*

Dňa 18. 01. 2007 navrhovateľ bol nahliadnuť do spisu č. k. 18 C 200/03, aby upozornil súd na nekonanie. Dňa 25. 01. 2008 vyzval navrhovateľ odporcu o pokus na dohodu v tomto spore. Odporca M. odpovedalo dňa 01. 02. 2008, že zo súdu žiadny návrh neobdržali. Dňa 18. 02. 2008 som nahliadnutie do spisu zopakoval a konštatoval, že so spisom sa nič nedialo, ba v spise bola aj kópia návrhu určená odporcovi.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ podal dňa 22. 02. 2008 sťažnosť predsedníčke Okresného súdu Bratislava I. Dňa 20. 03. 2008 obdržal navrhovateľ odpoveď predsedníčky Okresného súdu BA I. v ktorej konštatuje dôvodnosť sťažnosti a za prietahy v konaní súdu sa navrhovateľovi ospravedlňuje.“.

Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že:

„1/ nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I. vo veci vedenej pod spisovou značkou 18 C/200/2003 došlo k porušeniu práva JUDr. Mgr. K. H., (...) na súdnu a inú právnu ochranu a aby vec bola prerokovaná bez zbytočných prietahov zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36, ods. 1, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd,

2/ Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť JUDr. Mgr. K. H., (...) finančné zadosťučinenie vo výške 400 000.- Sk (...),

3/ Okresnému súdu Bratislava I. vo veci vedenej pod sp. zn. 18 C/200/2003 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov,

4/ JUDr. Mgr. K. H. (...) priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 100 000.- Sk, ktorú je povinný Okresný súd Bratislava I. vyplatiť na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. P. M. do 10 dni od právoplatnosti tohoto nálezu.“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila táto podmienka, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 22. februára 2008 sťažnosť na prieskum predsedníčke okresného súdu, ktorá v odpovedi z 11. marca 2008, doručenej strane sťažovateľa 20. marca 2008, uznala sťažnosť za dôvodnú a uviedla, že „*požiadala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby pokračovali v konaní tak, aby*

nedochádzalo k prietiahom v konaní zo strany súdu. Vybavenie veci budem priebežne sledovať“.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená už 15. apríla 2008, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietiahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť v časti namietaného porušenia práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré sťažovateľ označil, či už pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98). Inými slovami, ak sťažovateľ namietne také porušenie základného práva alebo slobody, ktoré podľa okolností prípadu očividne nemohlo nastať (primerane II. ÚS 70/99).

Sťažovateľ namietal tiež porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a túto skutočnosť v ďalšom texte sťažnosti odôvodnil iba nečinnosťou okresného súdu v namietanom súdnom konaní. Už na prvý pohľad je zrejmé, že nečinnosť okresného súdu (majúca súvislosť s prípadnými preťahmi v konaní) nemá žiadnu súvislosť s namietaným porušením čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, preto ústavný súd v tejto časti sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

3. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008